

Sygn. akt VIII U 977/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 marca 2016 r. **nr** SER 3 (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 977/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 marca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej J. G. przeliczenia emerytury poprzez doliczenie stażu pracy oraz przeliczenie podstawy jej wymiaru z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia oraz 20 lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu na podstawie art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany i ponownego przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia na podstawie art. 111 ww. ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że przedstawiony przez odwołującą sposób wyliczenia nie znajduje podstaw w przepisach obowiązującej ustawy, a zwłaszcza powołanym wcześniej art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. G. od 14 września 1991r. była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, do wyliczenia której przyjęto (...) 110,91% z 3 lat, tj. 1985-1987. Na wniosek ubezpieczonej organ rentowy decyzją z dnia 12 stycznia 2004r. po przeliczeniu zmienił (...) na 113,72%.

Od 12 marca 2004r. skarżąca była uprawniona do emerytury. Organ rentowy przyjął (...) 98,38% z 20 lat z całego okresu zatrudnienia (zgodnie z art. 15 ustawy emerytalnej) oraz kwotę bazową w wysokości 1.862,62zł z daty prawa do emerytury.

Pismem z dnia 4 marca 2016r. odwołująca wniosła o ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego na podstawie art. 111 ust. 1 pkt. 1.

Dnia 23 marca 2016r. organ wydał zaskarżoną decyzję odmowną, w której do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia tj. wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom (lata 1971-1990) i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 98,38% jako najkorzystniejszy wariant przy kwocie bazowej 1.862,62zł uwzględniając 23 lata, 2 miesiące i 23 dni okresów składkowych. Organ wskazał przy tym, iż (...) wyliczony w oparciu o wynagrodzenie z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, a to z lat 1984-1993 był mniej korzystny i wyniósł 82,10%.

Skarżącą w odwołaniu zakwestionowała sposób przeliczenia świadczenia oraz domagała się jego ponownego przeliczenia z uwzględnieniem zarobków z następujących okresów: z 3 lat 1985-1987 przy (...) 115,28%, z 4 lat 1985-1988 przy (...) 114,33%, z 8 lat 1983-1990 przy (...) 105,30%, z 10 lat 1981-1990 przy (...) 102,35%. Odwołująca podniosła przy tym, że po przyznaniu emerytury była zatrudniona w roku 2015 i z wynagrodzenia była odprowadzana składka na ubezpieczenia społeczne co wynika z przedłożonego przez nią zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez odwołującą organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 27 września 2016r. wskazał, iż wspomniany art. 111 ust. 1 pkt. 1 ustawy emerytalnej można stosować do przeliczenia renty lub emerytury, której podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z liczby lat mniejszych niż 10 i 20, jednakże przepis ten nie znajduje zastosowania do ponownego przeliczenia emerytury, której podstawa została przyjęta z wcześniej wypłacanego świadczenia, tj. renty lub świadczenia emerytalnego. Gdyby zatem emerytura skarżącej została wyliczona od zwaloryzowanej podstawy wymiaru renty (tj. przy przyjęciu (...) 113,72% z 3 lat), przepis art. 111 ust. 1 pkt. 1 nie mógłby być zastosowany, w związku z czym brak podstaw do przyjęcia ilości lat innej niż 20 lub 30 – w myśl przepisów 110 i 111 ustawy emerytalnej – do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonej, co potwierdza zasadność zaskarżonej decyzji odmownej.

Ponadto organ wskazał, iż za okres pracy odwołującej od 7 grudnia 2004r. do 31 grudnia 2014r. była odprowadzana jedynie składka zdrowotna, a zatem okres ten nie może zostać zaliczony do stażu pracy. Dopiero od 1 stycznia 2015r. odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych, w związku z czym organ w zaskarżonej decyzji z dnia 23 marca 2016r. zaliczył do stażu pracy okres od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. (...) ustalony przy uwzględnieniu wynagrodzenia z roku 2015 był niższy niż ustalony zaskarżoną decyzją i wyniósł 7,73% a w związku z tym brak powodów do zmiany przedmiotowej decyzji.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie treścią art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.), wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych 10 lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Po myśli ust. 2 przytoczonego przepisu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W rozpoznawanej sprawie zaistniał spór pomiędzy stronami odnośnie sposobu wyliczenia świadczenia w myśl przepisów ww. ustawy emerytalnej.

Sąd w całości podzielił stanowisko organu rentowego przedstawione w zaskarżonej decyzji oraz odpowiedzi na odwołanie i stwierdził brak podstaw prawnych do zmiany zaskarżonej decyzji.

Słusznie wskazał organ, iż przeliczenie pobieranej emerytury w niniejszym przypadku może nastąpić na dwa sposoby: jeżeli do ponownego ustalenia podstawy wymiaru świadczenia zostaną wskazane zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne jej przeliczenie lub jeżeli wskazane zostaną zarobki z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty.

Wyżej wymienione sposoby przeliczania świadczenia wynikają bezpośrednio z treści wyżej cytowanego art. 111 ustawy emerytalnej. Ustawodawca jednoznacznie określił obowiązujące metody przeliczania świadczeń, a zatem w ramach obowiązujących przepisów nie jest dopuszczalne, aby świadczeniobiorca w sposób dowolny mógł wybierać lata, z których zarobki mają być brane pod uwagę przy określaniu wysokości świadczenia. Biorąc pod uwagę, iż wniosek skarżący o ponowne przeliczenie świadczenia został zgłoszony 4 marca 2016r., zaś okresy zarobkowe wskazane przez nią w odwołaniu odnoszą się do lat 1985-1990 zauważyć należy, że w świetle przepisów art. 111 ust. 1 okresy te nie mogą być uwzględnione, dotyczą bowiem okresów zarobkowych sprzed ponad 20 lat od dnia zgłoszenia wniosku.

Co więcej, jak wskazał organ, wspomniany art. 111 ust. 1 pkt. 1 ustawy emerytalnej można stosować do przeliczenia renty lub emerytury, której podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z liczby lat mniejszych niż 10 i 20, jednakże przepis ten nie znajduje zastosowania do ponownego przeliczenia emerytury, której podstawa została przyjęta z wcześniej wypłacanego świadczenia, tj. renty lub świadczenia emerytalnego. Biorąc pod uwagę fakt, iż w niniejszej sprawie organ rentowy przyjął dla odwołującej podstawę z wcześniej wypłacanej emerytury przyznanej decyzją z dnia 12 marca 2004r., argumentację skarżącej należy uznać za niezasadną.

Sąd Okręgowy rozważył wszelkie okoliczności sprawy i ocenił, że organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 23 marca 2016r. prawidłowo odmówił ubezpieczonej J. G. przeliczenia emerytury w oparciu o wynagrodzenie z 10 kolejnych lat

kalendaryzowanych lub 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom na podstawie art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ przedstawiony przez odwołującą sposób wyliczenia nie znajduje podstaw w przepisach obowiązującej ustawy, a zwłaszcza powołanym przez odwołującego art. 111 ustawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 kpc orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska